Tvoje známky nevypovídají
o tvém charakteru a titul není identita.
Nejtěžší zkoušky nejsou ty ve třídě,
ale ty, které si dáváme sami.

(autor neznámý)

1.

Moje maličkost

A je to tady! Maturita neboli, jak u nás říkali učitelé na zdrávce, „zkouška dospělosti“, je úspěšně za mnou. Byla to docela makačka a říkala jsem si, že nic těžšího snad být nemůže. Učit jsem se začala teprve před dvěma týdny a třeba takovou psychologii jsem si četla ještě ráno před ústní zkouškou, protože jsem se ji nestihla naučit a spoléhala jsem na to, že se dá okecat. A dala se. Hlavně paní učitelka byla hodná a docela mi i radila.

Přišla samá blahopřání, slzy, že už vyletíme ze čtyřletého hnízda, a nabídky práce v nemocnici. No, řekněme si po pravdě – moc lidí se do práce nehrnulo, aspoň ne do té ve zdravotnictví.

Maturitu jsme se spolužačkami pěkně oslavily. Byly jsme jen samé holky, žádní kluci s námi do třídy nechodili. Ať už byla tato zkouška úspěšná, či nikoliv, bylo to asi naposledy, co jsme se takhle sešly. Napoprvé ji úspěšně udělalo jen osm holek z osmnácti. Na vejšku jsme šly akorát já a Lenka. Budou mi ale chybět moje dvě nejlepší kamarádky,